(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του άρθρου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΠΡΑΞΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Μαΐου 1998

για την κατάρτιση, βάσει του άρθρου K.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές

(98/C 221/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο K.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ),

Εκτιμώντας ότι για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης, τα κράτη μέλη φρονούν ότι ο καθορισμός κανόνων που αφορούν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε διαδικασίες σχετικές με το διαζύγιο, το δικαστικό χωρισμό και την ακύρωση του γάμου των συζύγων, καθώς και σε διαδικασίες σχετικές με τη γονική μέριμνα των κοινών τέκνων του ζεύγους, συνεπεία αγωγής που αφορά τις γαμικές σχέσεις, αποτελούν θέμα κοινού ενδιαφέροντος, το οποίο εμπίπτει στο πεδίο της δικαστικής συνεργασίας σε αστικές υποθέσεις που προβλέπεται στον τίτλο VI της συνθήκης,

Έχοντας εξετάσει τις απόψεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [1], μετά από τη γνώμη που ζήτησε η προεδρία σύμφωνα με το άρθρο K.6 της συνθήκης,

ΕΧΕΙ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕΙ ότι καταρτίζεται η σύμβαση, της οποίας το κείμενο παρατίθεται στο παράρτημα και η οποία υπογράφεται σήμερα από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των κρατών μελών,

ΣΥΝΙΣΤΑ την αποδοχή της από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

Βρυξέλλες, 28 Μαΐου 1998.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
J. STRAW

---

[1] Η γνώμη διατυπώθηκε στις 30 Απριλίου 1998 (ΕΕ C 152 της 18.5.1998).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΥΜΒΑΣΗ

η οποία καταρτίζεται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ της παρούσας σύμβασης, κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΑ στην πράξη του Συμβουλίου, της 28 Μαΐου 1998, για την κατάρτιση, βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, της σύμβασης σχετικά με τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να θεσπίσουν τους κανόνες που καθορίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία των δικαστηρίων στα κράτη μέλη όσον αφορά τις διαδικασίες διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου των συζύγων,

ΕΧΟΝΤΑΣ ΕΠΙΓΝΩΣΗ ότι είναι σκόπιμο να καθορισθούν κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας όσον αφορά τη γονική μέριμνα των τέκνων των συζύγων συνεπεία αγωγής που αποσκοπεί στη λύση ή την εξασθένιση του συζυγικού δεσμού,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ να εξασφαλίσουν την απλούστευση των διατυπώσεων, στις οποίες υπόκειται η αναγνώριση και η εκτέλεση των εν λόγω δικαστικών αποφάσεων στον ευρωπαϊκό χώρο,

ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ τις αρχές στις οποίες βασίζεται η σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι, δυνάμει του άρθρου Κ.3 παράγραφος 2 στοιχείο γ) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συμβάσεις που καταρτίζονται βάσει του άρθρου Κ.3 της συνθήκης μπορούν να προβλέπουν ότι το δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να ερμηνεύει τις διατάξεις τους, σύμφωνα με τις λεπτομερείς διατάξεις που καθορίζονται ενδεχομένως στις συμβάσεις αυτές,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

1. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται:

α) στις αστικές διαδικασίες που αφορούν το διαζύγιο, το δικαστικό χωρισμό και την ακύρωση του γάμου των συζύγων·

β) στις αστικές διαδικασίες που αφορούν γονική μέριμνα των τέκνων των συζύγων συνεπεία αγωγής που αφορά τις γαμικές σχέσεις, οι οποίες αναφέρονται στο στοιχείο α).

2. Εξομοιώνονται προς τις ενώπιον δικαστηρίου διαδικασίες οι λοιπές διαδικασίες που αναγνωρίζονται επισήμως σε ένα κράτος μέλος. Ο όρος «δικαστήρια» συμπεριλαμβάνει κάθε αρμόδια επί του θέματος αρχή των κρατών μελών.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΤΜΗΜΑ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 2

Διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός και ακύρωση του γάμου

1. Διεθνή δικαιοδοσία σε θέματα διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου των συζύγων έχουν τα δικαστήρια του κράτους μέλους:

α) στο έδαφος του οποίου βρίσκεται:

— η συνήθης διαμονή των συζύγων ή

— η τελευταία συνήθης διαμονή των συζύγων στο μέτρο που ένας των συζύγων έχει αυτή τη διαμονή ή

— η συνήθης διαμονή του εναγομένου ή

— σε περίπτωση κοινής αιτήσεως, η συνήθης διαμονή του ενός ή του άλλου των συζύγων ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον ένα χρόνο πριν από την αγωγή ή

— η συνήθης διαμονή του ενάγοντος εάν είχε αυτή τη διαμονή επί τουλάχιστον έξι μήνες πριν από την κατάθεση της αγωγής και είτε είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους, είτε κάτοικος αυτού·

β) της ιθαγένειας των δύο συζύγων ή της «κατοικίας» των δύο συζύγων που έχει καθιερωθεί σε μακροπρόθεσμη βάση.

2. Κάθε κράτος μέλος διευκρινίζει σε δήλωση, κατά τη διαβίβαση της κοινοποίησης που αναφέρεται στο άρθρο 47 παράγραφος 2, εάν θα εφαρμόζει το κριτήριο της ιθαγένειας ή της «κατοικίας» που μνημονεύεται στην παράγραφο 1.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, η έννοια της «κατοικίας» είναι ίδια με εκείνη των νομικών συστημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας.

Άρθρο 3

Γονική μέριμνα

1. Τα δικαστήρια κράτους μέλους που ασκούν δικαιοδοσία δυνάμει του άρθρου 2 επί αγωγής διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης ενός γάμου έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί θεμάτων που αφορούν τη γονική μέριμνα τέκνου των συζύγων, εφόσον αυτό έχει συνήθη διαμονή στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

2. Όταν το τέκνο δεν έχει συνήθη διαμονή στο κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι αρχές του εν λόγω κράτους έχουν διεθνή δικαιοδοσία επί του θέματος αυτού, εφόσον το τέκνο έχει συνήθη διαμονή σε ένα από τα κράτη μέλη και

α) τουλάχιστον ένας εκ των συζύγων έχει την γονική μέριμνα σε σχέση του τέκνου και

β) η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων έχει γίνει δεκτή από τους συζύγους και συνάδει προς τα μείζονα συμφέροντα του τέκνου.

3. Η διεθνής δικαιοδοσία που απονέμεται στις παραγράφους 1 και 2 παύει:

α) μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει την αγωγή διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης του γάμου ή

β) στις περιπτώσεις όπου κατά την ημερομηνία που αναφέρεται στο στοιχείο α) εκκρεμεί δίκη σχετική με τη γονική μέριμνα, μόλις καταστεί τελεσίδικη η απόφαση επί της εν λόγω δίκης ή

γ) στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) και β) μόλις περατωθεί η δίκη για άλλο λόγο.

Άρθρο 4

Απαγωγή παιδιών

Τα αρμόδια, κατά την έννοια του άρθρου 3 δικαστήρια, ασκούν τη διεθνή δικαιοδοσία τους σύμφωνα με τη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, περί των αστικών θεμάτων σχετικά με τη διεθνή απαγωγή παιδιών και ιδίως τα άρθρα 3 και 16 της σύμβασης αυτής.

Άρθρο 5

Ανταγωγή

Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η κύρια αγωγή βάσει των προηγούμενων άρθρων είναι αρμόδιο και για την ανταγωγή στο μέτρο που αυτή εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 6

Μετατροπή του δικαστικού χωρισμού σε διαζύγιο

Με την επιφύλαξη του άρθρου 2, το δικαστήριο του κράτους μέλους το οποίο εξέδωσε απόφαση επί του δικαστικού χωρισμού είναι εξίσου αρμόδιο για να μετατρέψει την απόφαση αυτή σε διαζύγιο, εφόσον το προβλέπει το δίκαιο του οικείου κράτους μέλους.

Άρθρο 7

Αποκλειστικός χαρακτήρας των δικαιοδοτικών βάσεων των άρθρων 3 έως 6

Σύζυγος που:

α) έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος κράτους μέλους ή

β) έχει την ιθαγένεια κράτους μέλους ή γ) έχει την «κατοικία» του στο έδαφος κράτους μέλους κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 2,

μπορεί να εναχθεί σε άλλο κράτος μέλος μόνον δυνάμει των άρθρων 2 έως 6.

Άρθρο 8

Επικουρικές δικαιοδοτικές βάσεις

1. Εφόσον ουδέν δικαστήριο ενός κράτους μέλους έχει συνήθη διεθνή δικαιοδοσία δυνάμει των άρθρων 2 έως 6, η διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται, σε κάθε κράτος μέλος, από το δίκαιο του κράτους αυτού.

2. Κάθε υπήκοος κράτους μέλους που έχει διαμονή στο έδαφος κράτους μέλους μπορεί να επικαλεσθεί, όπως οι ημεδαποί, τους κανόνες δικαιοδοσίας που ισχύουν στο εν λόγω κράτος κατά εναγομένου που δεν έχει συνήθη διαμονή στο έδαφος άλλου κράτους μέλους ούτε έχει, σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 την ιθαγένεια κράτους μέλους ή την «κατοικία» του σε κράτος μέλος.

ΤΜΗΜΑ 2

ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ

Άρθρο 9

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας

Δικαστήριο κράτους μέλους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται να κρίνει κατά κύριο λόγο διαφορά για την οποία η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως και για την οποία δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

Άρθρο 10

Έρευνα του παραδεκτού

1. Όταν ο εναγόμενος δεν παρίσταται, η αρμόδια αρχή οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία μέχρις ότου εξακριβωθεί ότι ο εναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε επιμέλεια για το σκοπό αυτό.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 19 της συμβάσεως, της 26ης Μαΐου 1997, για την επίδοση και την κοινοποίηση στα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δικαστικών και εξωδίκων πράξεων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις εφαρμόζονται, αντί των διατάξεων της παραγράφου 1, εάν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβασθεί στην αλλοδαπή σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

ΤΜΗΜΑ 3

ΕΚΚΡΕΜΟΔΙΚΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΑΦΕΙΣ ΑΓΩΓΕΣ

Άρθρο 11

1. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ιδίων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, κάθε δικαστήριο εκτός εκείνου που έχει πρώτο επιληφθεί, αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία του μέχρι να διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

2. Αν έχουν ασκηθεί αγωγές διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού και ακύρωσης του γάμου των συζύγων, οι οποίες δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο, μεταξύ των ιδίων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διαφόρων κρατών μελών, το δικαστήριο το οποίο επιλαμβάνεται μεταγενέστερα αναστέλλει αυτεπάγγελτα τη διαδικασία έως ότου διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του δικαστηρίου που έχει πρώτο επιληφθεί.

3. Όταν διαπιστωθεί η διεθνής δικαιοδοσία του πρώτου επιληφθέντος δικαστηρίου, κάθε άλλο επιληφθέν δικαστήριο οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ αυτού του δικαστηρίου.

Στην περίπτωση αυτή, ο διάδικος που άσκησε τη σχετική αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επιλαμβάνεται μεταγενέστερα μπορεί να ασκήσει την αγωγή ενώπιον του δικαστηρίου που επελήφθη πρώτο.

ΤΜΗΜΑ 4

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Άρθρο 12

Σε επείγουσες περιπτώσεις οι διατάξεις της σύμβασης δεν εμποδίζουν τα αρμόδια δικαστήρια κράτους μέλους να λαμβάνουν ασφαλιστικά μέτρα σχετικά με πρόσωπα ή αγαθά που ευρίσκονται στο κράτος αυτό, τα οποία προβλέπονται από το δίκαιο αυτού του κράτους μέλους έστω και αν το δικαστήριο άλλου κράτους μέλους έχει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 13

Έννοια του όρου «απόφαση»

1. Ως «απόφαση» κατά την έννοια του παρόντος τίτλου νοείται κάθε απόφαση διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου εκδιδόμενη από δικαστήριο κράτους

μέλους, καθώς και κάθε απόφαση που αφορά τη γονική μέριμνα των συζύγων και λαμβάνεται επ' ευκαιρία των ανωτέρω διαδικασιών γαμικών διαφορών, οποιαδήποτε και εάν είναι η ονομασία της, όπως διαταγή, διάταξη ή απόφαση.

2. Οι διατάξεις του παρόντος τίτλου εφαρμόζονται επίσης για τον καθορισμό του ποσού των εξόδων και δαπανών σε δίκες που διεξάγονται βάσει της παρούσας σύμβασης και για την εκτέλεση διαταγών ή εντολών πληρωμής των εν λόγω εξόδων και δαπανών.

3. Για τους σκοπούς της εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε κράτος μέλος καθώς και οι συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης και είναι εκτελεστοί στο κράτος μέλος όπου συνήφθησαν, αναγνωρίζονται και καθίστανται εκτελεστοί(-ά) υπό τους ίδιους όρους όπως και οι αποφάσεις που αναφέρονται στην πρώτη παράγραφο.

ΤΜΗΜΑ 1

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Άρθρο 14

Αναγνώριση αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα κράτος μέλος αναγνωρίζονται στα υπόλοιπα κράτη μέλη χωρίς να απαιτείται κάποια ιδιαίτερη διαδικασία.

2. Ειδικότερα, και με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, οποιοδήποτε κράτος μέλος μπορεί να επιφέρει τροποποιήσεις χωρίς ειδική διαδικασία στα ληξιαρχικά βιβλία του, βάσει αποφάσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου που εκδίδεται σε άλλο κράτος μέλος και δεν επιδέχεται περαιτέρω ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Οποιοσδήποτε ενδιαφερόμενος μπορεί, σύμφωνα με τις διαδικασίες που προβλέπουν τα τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να ζητήσει την έκδοση απόφασης για την αναγνώριση ή μη αναγνώριση της απόφασης.

4. Εάν η επίκληση της αναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου κράτους μέλους, το δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 15

Λόγοι μη αναγνώρισης

1. Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν αναγνωρίζονται:

α) αν η αναγνώριση, αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνωρίσεως·

β) αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα εναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί εκτός εάν βεβαιωθεί ότι ο εναγόμενος έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

γ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως·

δ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με απόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτο κράτος, εφόσον η προγενέστερη απόφαση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως.

2. Απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα των συζύγων που έχει εκδοθεί στα πλαίσια δίκης περί γαμικών διαφορών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 13, δεν αναγνωρίζεται:

α) αν η αναγνώριση αντίκειται προδήλως στη δημόσια τάξη του κράτους μέλους αναγνωρίσεως, λαμβάνοντας υπόψη τα συμφέροντα του τέκνου·

β) αν εκδόθηκε, εκτός περιπτώσεων κατεπείγοντος, χωρίς να δοθεί στο τέκνο η ευκαιρία να ακουσθεί, κατά παράβαση θεμελιωδών δικονομικών αρχών του κράτους μέλους αναγνωρίσεως·

γ) αν το εισαγωγικό της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να αμυνθεί, εκτός αν βεβαιωθεί ότι ο διάδικος αυτός έχει δεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση·

δ) κατόπιν αιτήματος προσώπου που ισχυρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει τη γονική μέριμνά του, εάν η απόφαση εκδόθηκε χωρίς να δοθεί στο πρόσωπο αυτό η ευκαιρία να ακουσθεί·

ε) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που εκδόθηκε στο κράτος μέλος αναγνωρίσεως ή

στ) αν η απόφαση είναι ασυμβίβαστη με μεταγενέστερη απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος ή στο τρίτο κράτος συνήθους διαμονής του τέκνου, εφόσον η μεταγενέστερη απόφα-

ση συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την αναγνώρισή της στο κράτος αναγνωρίσεως.

Άρθρο 16

Μη αναγνώριση και πραγματικές διαπιστώσεις

1. Απόφαση δεν αναγνωρίζεται επίσης στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 43.

2. Κατά την έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1, το δικαστήριο αναγνωρίσεως δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις οποίες το δικαστήριο του κράτους προελεύσεως θεμελίωσε τη διεθνή δικαιοδοσία του.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δεν ερευνάται η δικαιοδοσία του δικαστηρίου του κράτους μέλους προελεύσεως. Το κριτήριο της δημόσιας τάξης που προβλέπεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α) και παράγραφος 2 στοιχείο α) δεν εφαρμόζεται στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας των άρθρων 2 έως 8.

Άρθρο 17

Διαφορές του εφαρμοστέου δικαίου

Αποφάσεις που αφορούν διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου δεν μπορούν να μην αναγνωρίζονται επειδή η νομοθεσία του κράτους μέλους όπου ζητείται η αναγνώριση δεν επιτρέπει διαζύγιο, δικαστικό χωρισμό ή ακύρωση γάμου βάσει των ίδιων γεγονότων.

Άρθρο 18

Μη αναθεώρηση επί της ουσίας

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση αποφάσεως.

Άρθρο 19

Αναστολή διαδικασίας

1. Το δικαστήριο κράτους μέλους, όπου ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, μπορεί να αναστείλει την διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

2. Το δικαστήριο κράτους μέλους όπου ζητείται η αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο και η εκτέλεση της οποίας έχει αναστα-λεί στο κράτος προελεύσεως λόγω ασκήσεως ενδίκων μέσων, μπορεί να αναστείλει την διαδικασία.

ΤΜΗΜΑ 2

ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 20

Εκτελεστές αποφάσεις

1. Απόφαση που εκδόθηκε σε κράτος μέλος για την άσκηση της γονικής μέριμνας επί κοινού τέκνου των διαδίκων και είναι εκτελεστή σε αυτό το κράτος μέλος εκτελείται σε άλλο κράτος μέλος, αφού κηρυχθεί εκεί εκτελεστή, με αίτηση κάθε ενδιαφερόμενου.

2. Πάντως, στο Ηνωμένο Βασίλειο, μια τέτοια απόφαση εκτελείται στην Αγγλία και Ουαλία, τη Σκωτία ή τη Βόρεια Ιρλανδία, αφού προηγουμένως, με αίτηση οποιουδήποτε ενδιαφερομένου, η απόφαση αυτή εγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ηνωμένου Βασιλείου.

Άρθρο 21

Αρμοδιότητα των τοπικών δικαστηρίων

1. Η αίτηση υποβάλλεται:

— στο Βέλγιο στο «Tribunal de première instance» ή στο «Rechtbank van eerste aanleg» ή στο «erstinstanzliche Gericht»,

— στη Δανία, στο «byret (fogedret)»,

— στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στο «Familiengericht»,

— στην Ελλάδα, στο Μονομελές Πρωτοδικείο,

— στην Ισπανία, στο «Juzgado de Primera Instancia»,

— στη Γαλλία, στον πρόεδρο του «Tribunal de grande instance»,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στην Ιταλία, στο «Corte d'apello»,

— στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του «Tribunal d'arrondissement»,

— στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του «arrondissementsrechtbank»,

— στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,

— στην Πορτογαλία, στο «tribunal de Comarca» ή στο «tribunal de familia»,

— στην Φινλανδία, στο «käräjäoikeus/tingsrätt»,

— στην Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και την Ουαλία, στο «High Court of Justice»·

β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»·

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice».

2. α) Το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο σε σχέση με μια αίτηση εκτέλεσης καθορίζεται από τον τόπο της συνήθους διαμονής του προσώπου, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση ή από τον τόπο της συνήθους διαμονής του τέκνου, με το οποίο συνδέεται η αίτηση.

β) Εάν ουδείς από τους τόπους που αναφέρονται στο στοιχείο α) δεν μπορεί να βρεθεί στο κράτος μέλος όπου ζητείται η εκτέλεση, το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από τον τόπο εκτέλεσης.

3. Σε σχέση με τις διαδικασίες του άρθρου 14 παράγραφος 3, το κατά τόπον αρμόδιο δικαστήριο καθορίζεται από το εσωτερικό δίκαιο του κράτους μέλους, στο οποίο κινείται η διαδικασία αναγνώρισης ή μη αναγνώρισης.

Άρθρο 22

Διαδικασία εκτέλεσης

1. Η αίτηση υποβάλλεται κατά το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

2. Ο αιτών οφείλει να προβεί σε εκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως δεν προβλέπει την εκλογή κατοικίας, ο αιτών διορίζει αντίκλητο.

3. Στην αίτηση επισυνάπτονται τα έγγραφα που αναφέρονται στα αρθρά 33 και 34.

Άρθρο 23

Απόφαση του δικαστηρίου

1. Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει αμελλητί. Ο διάδικος, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, δεν έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

2. Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο για έναν από τους λόγους που προβλέπονται στο άρθρο 15 και 16.

3. Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση αποφάσεως.

Άρθρο 24

Επίδοση ή κοινοποίηση της απόφασης

Η απόφαση επί της αιτήσεως επιδίδεται ή κοινοποιείται αμελλητί στον αιτούντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως.

Άρθρο 25

Προσφυγή κατά της αποφάσεως εκτελέσεως

1. Αν η εκτέλεση επιτραπεί, το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση μπορεί να προσφύγει κατά της αποφάσεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοση ή κοινοποίησή της.

2. Αν το πρόσωπο αυτό έχει την συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, η προθεσμία είναι δύο μήνες από την ημέρα που του έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 26

Δικαστήριο προσφυγής και ένδικα μέσα

1. Η προσφυγή κατά της αποφάσεως που επιτρέπει την εκτέλεση ασκείται, κατά τη διαδικασία της αμφισβητούμενης δικαιοδοσίας:

— στο Βέλγιο, στο «Tribunal de première instance» ή στο «Rechtbank van eerste aanleg» ή στο «erstinstanzliche Gericht»,

— στη Δανία, στο «landsret»,

— στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο «Oberlandesgericht»,

— στην Ελλάδα, στο Εφετείο,

— στην Ισπανία, στο «Audiencia Provincial»,

— στη Γαλλία, στο «Cour d'appel»,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στην Ιταλία, στο «Corte d'appello»,

— στο Λουξεμβούργο, στο «Cour d'appel»,

— στις Κάτω Χώρες, στο «arrondissementsrechtbank»,

— στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,

— στην Πορτογαλία, στο «Tribunal da Relação»,

— στη Φινλανδία, στο «hovioikeus/hovrätt»,

— στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και την Ουαλία, στο «High Court of Justice»·

β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»·

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice».

2. Κατά της αποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί να ασκηθούν μόνο:

— στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες αναίρεση,

— στη Δανία, έφεση στο «Højesteret» με άδεια του «Praesbevillings-hævnet»,

— στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, «Rechtsbeschwerde»,

— στην Ιρλανδία, προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο «Supreme Court»,

— στην Αυστρία, «Revisionsrekurs»,

— στην Πορτογαλία, «recurso restrito à matéria de direito»,

— στη Φινλανδία, προσφυγή στο «korkein oikeus/högsta domstolen»,

— στη Σουηδία, προσφυγή στο «Högsta domstolen»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο, μία μόνον περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.

Άρθρο 27

Αναστολή της διαδικασίας

1. Το δικαστήριο στο οποίο ασκείται η προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος, να αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της αλλοδαπής αποφάσεως έχει ασκηθεί στο κράτος μέλος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν η προσθεμία για την άσκησή του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση, το δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία για την άσκηση του ένδικου αυτού μέσου.

2. Αν η απόφαση έχει εκδοθεί στην Ιρλανδία ή το Ηνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή που προβλέπεται στο κράτος μέλος προελεύσεως θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.

Άρθρο 28

Δικαστήριο προσφυγής κατά αποφάσεως που απορρίπτει την εκτέλεση

1. Αν η αίτηση εκτελέσεως απορριφθεί, ο αιτών μπορεί να προσφύγει:

— στο Βέλγιο, στο «Cour d'appel» ή στο «hof van beroep»,

— στη Δανία, στο «landsret»,

— στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο «Oberlandesgericht»,

— στην Ελλάδα, στο Εφετείο,

— στην Ισπανία, στο «Audiencia Provincial»,

— στη Γαλλία, στο «Cour d'appel»,

— στην Ιρλανδία, στο «High Court»,

— στη Ιταλία, στο «Corte d'appello»,

— στο Λουξεμβούργο, στο «Cour d'appel»,

— στην Αυστρία, στο «Bezirksgericht»,

— στις Κάτω Χώρες, στο «gerechtshof»,

— στην Πορτογαλία, στο «Tribunal da Relação»,

— στη Φινλανδία, στο «hovioikeus/hovrätten»,

— στη Σουηδία, στο «Svea hovrätt»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

α) στην Αγγλία και στην Ουαλία, στο «High Court of Justice»,

β) στη Σκωτία, στο «Court of Session»,

γ) στη Βόρεια Ιρλανδία, στο «High Court of Justice».

2. Το πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση ερημοδικίας του, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10.

Άρθρο 29

Ένδικα μέσα κατά απόφασης επί της προσφυγής

Η απόφαση επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 28 μπορεί να προσβληθεί μόνον:

— στο Βέλγιο, την Ελλάδα, την Ισπανία, τη Γαλλία, την Ιταλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες με αναίρεση,

— στη Δανία, με προσφυγή ενώπιον του «Højesteret» με άδεια του «Procesdevillingsnaevnet»,

— στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, «Rechtsbeschwerde»,

— στην Ιρλανδία, με προσφυγή επί νομικού ζητήματος στο «Supreme Court»,

— στην Αυστρία, με «Revisionsrekurs»,

— στην Πορτογαλία, με «Recurso restrito à matéria de direito»,

— στη Φινλανδία, με προσφυγή στο «korkein oikeus/högsta domstolen»,

— στη Σουηδία, με προσφυγή στο «Högsta domstolen»,

— στο Ηνωμένο Βασίλειο, με μία μόνον περαιτέρω προσφυγή επί νομικού ζητήματος.

Άρθρο 30

Μερική εκτέλεση

1. Αν η αλλοδαπή απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό

της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

2. Ο αιτών μπορεί να ζητήσει μερική εκτέλεση της αποφάσεως.

Άρθρο 31

Δικαστική αρωγή

1. Ο αιτών στον οποίο έχει παρασχεθεί ολικά ή μερικά δωρεάν δικαστική αρωγή ή απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος μέλος προελεύσεως, απολαύει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 21 έως 24, της ευμενέστερης μεταχείρισης που προβλέπει το δίκαιο του κράτους μέλους εκτελέσεως σε σχέση με τη δωρεάν δικαστική αρωγή ή την απαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

2. Προκειμένου για αίτηση εκτελέσεως αποφάσεως που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ο αιτών μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτελέσεως, το ευεργέτημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάν δικαστικής αρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.

Άρθρο 32

Εγγυοδοσία ή κατάθεση χρηματικού ποσού

Σε διάδικο που ζητεί σε κράτος μέλος την εκτέλεση αποφάσεως η οποία έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος, καμία εγγύηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει συνήθως στο κράτος εκτελέσεως.

ΤΜΗΜΑ 3

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

Έγγραφα

1. Ο διάδικος που επικαλείται ή αμφισβητεί την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση αποφάσεως οφείλει να προσκομίσει:

α) αντίγραφο της αποφάσεως, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας,

β) αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αιτών απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής αρωγής στο κράτος προελεύσεως.

2. Επιπλέον, εφόσον πρόκειται για απόφαση ερήμην ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση οφείλει να προσκομίσει:

α) το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο του εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί ή κοινοποιηθεί στον ερημοδικήσαντα διάδικο ή

β) οποιοδήποτε έγγραφο στο οποίο να δηλώνεται ότι ο εναγόμενος έχει αποδεχθεί την απόφαση κατά τρόπο μη επιδεχόμενο αμφισβήτηση.

3. Το πρόσωπο που ζητεί την ενημέρωση των ληξιαρχικών βιβλίων, ενός κράτους μέλους όπως αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 2, προσκομίζει επίσης έγγραφο που μαρτυρεί ότι η απόφαση δεν υπόκειται πλέον σε ένδικα μέσα κατά το δίκαιο του κράτους μέλους όπου εκδόθηκε.

Άρθρο 34

Άλλα έγγραφα

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση οφείλει επίσης να προσκομίσει κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί.

Άρθρο 35

Απουσία εγγράφων

1. Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 33 παράγραφος 1 στοιχείο β) και στο άρθρο 32 παράγραφος 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αιτούντα από το βάρος αυτό.

2. Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα μέρη, έχει την αυτή εξουσία.

Άρθρο 36

Επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 33, 34 και 35 παράγραφος 2, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 37

1. Οι διατάξεις της παρούσας σύμβασης εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται, στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται και στους δικαστικούς συμβιβασμούς που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τη διάρκεια δίκης, μετά την έναρξη ισχύος της σύμβασης στο κράτος μέλος προέλευσης, όταν δε ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση αποφάσεως ή δημοσίου εγγράφου, στο κράτος αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

2. Αποφάσεις, πάντως, που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης στις σχέσεις μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως κατόπιν αγωγής που έχει ασκηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III της παρούσας σύμβασης αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι ή με τις διατάξεις του τίτλου II ή με τις διατάξεις σύμβασης η οποία, κατά την ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

Σχέση με άλλες συμβάσεις

1. Με επιφύλαξη των άρθρων 37 και 40 και της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, η σύμβαση αντικαθιστά, μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη της, τις κατά την έναρξη ισχύος της υφιστάμενες συμβάσεις, συναφθείσες μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών και αφορώσες θέματα τα οποία διέπονται από τη σύμβαση.

2. α) Κατά την κοινοποίηση που αναφέρεται στο άρθρο 47, η Σουηδία, η Δανία και η Φινλανδία έχουν τη δυνατότητα να δηλώσουν ότι ισχύει, εν όλω ή εν μέρει, στις μεταξύ των σχέσεις, η σύμβαση της 6ης Φεβρουαρίου 1931 μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Ισλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας, η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, καθώς και το τελικό πρωτόκολλο αυτής, αντί και στη θέση των κανόνων της παρούσας σύμβασης. Η δήλωση αυτή μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή εν όλω ή εν μέρει.

β) Η αρχή της μη εισαγωγής διακρίσεων λόγω ιθαγενείας μεταξύ των πολιτών της Ένωσης θα τηρείται και θα υπάγεται στον έλεγχο του Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζονται στο πρωτόκολλο σχετικά με την ερμηνεία της παρούσας σύμβασης από το Δικαστήριο.

γ) Τα κριτήρια αρμοδιότητας σε κάθε συμφωνία που θα συναφθεί μεταξύ των αναφερθέντων στο στοιχείο α) κρατών μελών, και θα αφορά θέματα ρυθμιζόμενα στην παρούσα σύμβαση, πρέπει να ευθυγραμμίζονται με τα προβλεπόμενα στην παρούσα σύμβαση.

δ) Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε ένα από τα σκανδιναβικά κράτη που έχει προβεί στη δήλωση του στοιχείου α), στα πλαίσια δωσιδικίας που αντιστοιχεί σε μία από τις προβλεπόμενες στον τίτλο II της παρούσας σύμβασης, αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα υπόλοιπα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στον τίτλο III αυτής.

3. Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, τα κράτη μέλη δεν μπορούν να συνάπτουν ή να εφαρμόζουν συμφωνίες μεταξύ τους, εκτός εάν είναι για τη συμπλήρωση των διατάξεων της σύμβασης ή για την ευκολότερη εφαρμογή των αρχών τις οποίες περιέχει.

4. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στον θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης:

α) αντίγραφο των συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2α) και γ) και 3, καθώς και των ομοιόμορφων νόμων που τις θέτουν σε ισχύ·

β) κάθε καταγγελία ή τροποποίηση των συμφωνιών αυτών ή των ομοιομόρφων αυτών νόμων.

Άρθρο 39

Σχέση με ορισμένες πολυμερείς συμβάσεις

Στις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών που είναι συμβαλλόμενα μέρη της, η παρούσα σύμβαση υπερισχύει των ακόλουθων συμβάσεων, στο βαθμό που αφορούν θέματα διεπόμενα από αυτήν:

— σύμβαση της Χάγης, της 5ης Οκτωβρίου 1961, σχετικά με την αρμοδιότητα των αρχών και το εφαρμοστέο δίκαιο όσον αφορά την προστασία των ανηλίκων,

— σύμβαση του Λουξεμβούργου, της 8ης Σεπτεμβρίου 1967, για την αναγνώριση αποφάσεων που αφορούν το κύρος γάμων,

— σύμβαση της Χάγης, της 1ης Ιουνίου 1970, για την αναγνώριση αποφάσεων διαζυγίου και δικαστικού χωρισμού,

— ευρωπαϊκή σύμβαση, της 20ής Μαΐου 1980, για την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε θέματα επιμέλειας των τέκνων και για την αποκατάσταση της επιμέλειάς τους,

— σύμβαση της Χάγης, της 19ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με την αρμοδιότητα, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση, την εκτέλεση και τη συνεργασία σε θέματα γονικής ευθύνης και μέτρων προστασίας των παιδιών εφόσον το παιδί έχει τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος.

Άρθρο 40

Έκταση των αποτελεσμάτων

1. Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 38 και 39 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

2. Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς τις αποφάσεις που εκδόθηκαν και τα έγγραφα που συντάχθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 41

Συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών

Με επιφύλαξη των λόγων μη αναγνώρισης που προβλέπονται στον τίτλο ΙΙΙ, οι αποφάσεις που εξεδόθησαν κατ' εφαρμογή των συμφωνιών που αναφέρονται στο άρθρο 38 παράγραφος 3 αναγνωρίζονται και εκτελούνται στα κράτη μέλη που δεν είναι συμβαλλόμενα μέρη των συμφωνιών αυτών, υπό τον όρο ότι οι αποφάσεις αυτές έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τους κανόνες περί αρμοδιότητας του τίτλου ΙΙ.

Άρθρο 42

Συνθήκες με την Αγία Έδρα

1. Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τη διεθνή συνθήκη (concordat) μεταξύ της Αγίας Έδρας και της Δημοκρατίας της Πορτογαλίας, η οποία υπογράφηκε στην Πόλη του Βατικανού στις 7 Μαΐου 1940.

2. Κάθε απόφαση σχετικά με την ελαττωματικότητα γάμου η οποία εκδόθηκε κατ' εφαρμογή της συνθήκης που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο, αναγνωρίζεται στα κράτη μέλη υπό τους όρους του τίτλου ΙΙΙ της παρούσας σύμβασης.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επίσης στις ακόλουθες διεθνείς συνθήκες (concordats) με την Αγία Έδρα:

— συνθήκη του Λατερανού (Concordato lateranense) της 11ης Φεβρουαρίου 1929 μεταξύ της Ιταλικής Δημοκρατίας και της Αγίας Έδρας, όπως τροποποιήθηκε από τη συμφωνία με πρόσθετο πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 18 Φεβρουαρίου 1984,

— συμφωνία μεταξύ της Αγίας Έδρας και του ισπανικού κράτους περί νομικών υποθέσεων της 3ης Ιανουαρίου 1979.

4. Τα κράτη μέλη αποστέλλουν στον θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης:

α) αντίγραφο των συνθηκών που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3,

β) τυχόν καταγγελία ή τροποποίηση των εν λόγω συνθηκών.

Άρθρο 43

Μη αναγνώριση και μη εκτέλεση αποφάσεων που βασίζονται στο άρθρο 8

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει κράτος μέλος να αναλάβει έναντι κράτους μη μέλους, δυνάμει συμβάσεως περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο κράτος μέλος εάν, στις περιπτώσεις του άρθρου 8, η απόφαση δεν υπήρξε δυνατό να θεμελιωθεί, παρά μόνο σε βάση δικαιοδοσίας διαφορετική από αυτές που προβλέπονται στα άρθρα 2 έως 7.

Άρθρο 44

Κράτη μέλη με δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου

Όσον αφορά κράτος μέλος στο οποίο δύο ή περισσότερα συστήματα δικαίου ή σύνολα κανόνων αφορώντα στα θέματα που διέπονται από την παρούσα σύμβαση ισχύουν σε διαφορετικές εδαφικές ενότητες:

α) κάθε αναφορά στη συνήθη διαμονή σε αυτό το κράτος μέλος αφορά τη συνήθη διαμονή σε μια εδαφική ενότητα·

β) κάθε αναφορά στην ιθαγένεια αφορά την εδαφική ενότητα που ορίζεται από το δίκαιο του εν λόγω κράτους·

γ) κάθε αναφορά στην αρχή κράτους μέλους, που έχει επιληφθεί αιτήσεως διαζυγίου, δικαστικού χωρισμού ή ακύρωσης γάμου, αναφέρεται στην αρχή της εδαφικής ενότητας που έχει επιληφθεί αυτής της αίτησης·

δ) κάθε αναφορά στους κανόνες του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση αφορά τους κανόνες της εδαφικής ενότητας στην οποία γίνεται επίκληση της δικαστικής αρμοδιότητας, της αναγνώρισης ή της εκτέλεσης.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Άρθρο 45

Το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφαίνεται επί θεμάτων ερμηνείας της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με τις διατάξεις του πρωτοκόλλου που καταρτίσθηκε με την πράξη του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 28 Μαΐου 1998.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 46

Δηλώσεις και επιφυλάξεις

1. Με επιφύλαξη του άρθρου 38 παράγραφος 2 και του άρθρου 42, η παρούσα σύμβαση δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επιφυλάξεων.

2. Παρά την παράγραφο 1, η παρούσα σύμβαση ενεργεί υπό την επιφύλαξη των δηλώσεων της Ιρλανδίας και της Ιταλίας που προσαρτώνται στη σύμβαση.

3. Το οικείο κράτος μέλος δύναται ανά πάσα στιγμή να ανακαλέσει τη δήλωση εν όλω ή εν μέρει. Η εν λόγω δήλωση παύει να παράγει αποτελέσματα ενενήντα ημέρες μετά την κοινοποίηση της ανάκλησης στο θεματοφύλακα.

Άρθρο 47

Έγκριση και έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση υποβάλλεται προς έγκριση στα κράτη μέλη σύμφωνα με τους αντίστοιχους συνταγματικούς κανόνες τους.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στο θεματοφύλακα της παρούσας σύμβασης την ολοκλήρωση των συνταγματικών διαδικασιών έγκρισης της παρούσας σύμβασης.

3. Η παρούσα σύμβαση και τυχόν τροποποίησή της όπως αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 2 αρχίζει να ισχύει ενενήντα ημέρες μετά την κοινοποίηση της παραγράφου 2 από το κράτος, που είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά το χρόνο έγκρισης από το Συμβούλιο της πράξης για την κατάρτιση της παρούσας σύμβασης, το οποίο διεκπεραιώνει τελευταίο τη διατύπωση αυτή.

4. Μέχρις ενάρξεως ισχύος της παρούσας σύμβασης, έκαστο κράτος μέλος δύναται, όταν προβαίνει στην κοινοποίηση βάσει της παραγράφου 2, ή οποιαδήποτε άλλη στιγμή, να δηλώσει ότι, καθόσον το αφορά, η σύμβαση, με εξαίρεση το άρθρο 45, εφαρμόζεται στις σχέσεις του με τα άλλα κράτη μέλη που προέβησαν στην ίδια δήλωση. Οι δηλώσεις αυτές αρχίζουν να ισχύουν 90 ημέρες μετά την κατάθεσή τους.

Άρθρο 48

Προσχώρηση

1. Στην παρούσα σύμβαση έχει δικαίωμα προσχώρησης κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Το κείμενο της παρούσας σύμβασης στη γλώσσα ή τις γλώσσες του προσχωρούντος κράτους, όπως είναι συντεταγμένο από το Συμβούλιο, είναι αυθεντικό.

3. Τα έγγραφα προσχώρησης κατατίθενται στο θεματοφύλακα.

4. Η παρούσα σύμβαση αρχίζει να ισχύει για κάθε κράτος μέλος που προσχωρεί, 90 ημέρες μετά την κατάθεση του εγγράφου προσχώρησής του ή την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης, εφόσον δεν έχει ήδη τεθεί σε ισχύ κατά την παρέλευση της εν λόγω προθεσμίας των 90 ημερών.

5. Όταν η παρούσα σύμβαση δεν έχει τεθεί σε ισχύ κατά την κατάθεση των εγγράφων προσχωρήσεως, στα προσχωρούντα κράτη μέλη εφαρμόζεται το άρθρο 47 παράγραφος 4.

Άρθρο 49

Τροποποιήσεις

1. Οποιοδήποτε κράτος μέλος ή η Επιτροπή μπορούν να προτείνουν τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης. Οι προτάσεις τροποποιήσεων διαβιβάζονται στο θεματοφύλακα, ο οποίος τις κοινοποιεί στο Συμβούλιο.

2. Οι τροποποιήσεις γίνονται δεκτές από το Συμβούλιο το οποίο εισηγείται στα κράτη μέλη να τις εγκρίνουν σύμφωνα με τους συνταγματικούς τους κανόνες. Οι εγκριθείσες τροποποιήσεις τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με το άρθρο 47 παράγραφος 3.

3. Ωστόσο, κατόπιν αιτήσεως του οικείου κράτους μέλους, ο καθορισμός των δικαστηρίων ή των ενδίκων μέσων που αναφέρονται στο άρθρο 21 παράγραφος 1, άρθρο 26 παράγραφοι 1 και 2, άρθρο 28 παράγραφοι 1 και 29 μπορεί να τροποποιηθεί με απόφαση του Συμβουλίου.

Άρθρο 50

Θεματοφύλακας και δημοσιεύσεις

1. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου είναι θεματοφύλακας της παρούσας σύμβασης.

2. Ο θεματοφύλακας δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων:*

α) τις εγκρίσεις και προσχωρήσεις·

β) την ημερομηνία έναρξης ισχύος της σύμβασης·

γ) τις δηλώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 2, άρθρο 38 παράγραφος 2, άρθρο 46, άρθρο 47 παράγραφος 4 και άρθρο 48 παράγραφος 5, καθώς και τις τροποποιήσεις ή ανακλήσεις των δηλώσεων αυτών·

δ) τις τροποποιήσεις της σύμβασης που αναφέρονται στο άρθρο 49 παράγραφοι 2 και 3.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have signed this Convention.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit verdrag hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiocho de mayo de mil novecientos noventa y ocho, en un ejemplar único en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico, que se depositará en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den otteogtyvende maj nitten hundrede og otteoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtundzwanzigsten Mai neunzehnhundertachtundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι οκτώ Μαΐου χίλια εννιακόσια ενενήντα οκτώ, σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Έκαστο κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό, το δε πρωτότυπο αυτό κατατίθεται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-eighth day of May in the year one thousand nine hundred and ninety-eight, in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original being deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-huit mai mil neuf cent quatre-vingt-dix-huit, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, les textes établis dans chacune de ces langues faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, ar an ochtú lá is fiche de Bhealtaine sa bhliain míle naoi gcéad nócha a hocht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventotto maggio millenovecentonovantotto, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede; l'esemplare è depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achtentwintigste mei negentienhonderd achtennegentig, in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt nedergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e oito de Maio de mil novecentos e noventa e oito, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé cada um dos textos, ficando esse exemplar depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdentenakymmenentenäkahdeksantena päivänä toukokuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäkahdeksan englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä kappaleena, jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen ja joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Som skedde i Bryssel den tjugoåttonde maj nittonhundranittioåtta i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, varvid varje text äger samma giltighet, och detta exemplar skall deponeras i arkiven hos generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du Royaume de Belgique

Voor de regering van het Koninkrijk België

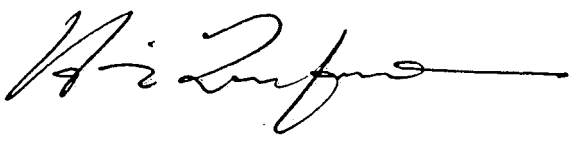
Für die Regierung des Königreichs Belgien

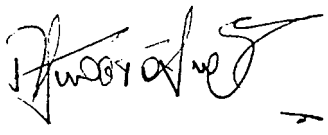
For regeringen for Kongeriget Danmark

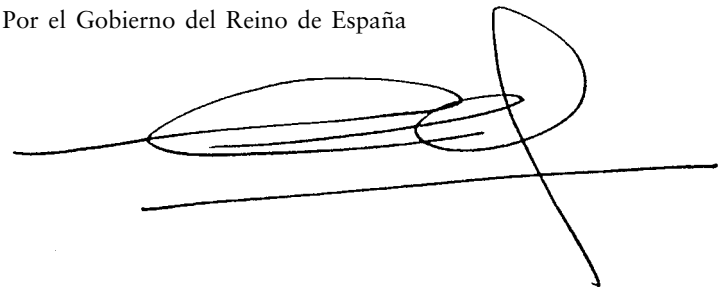
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

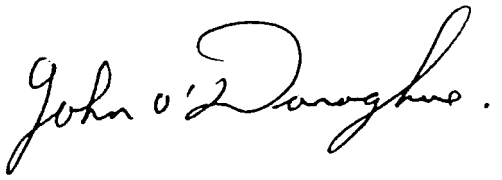
Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

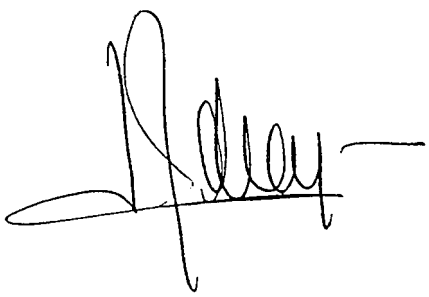
Per il governo della Repubblica italiana

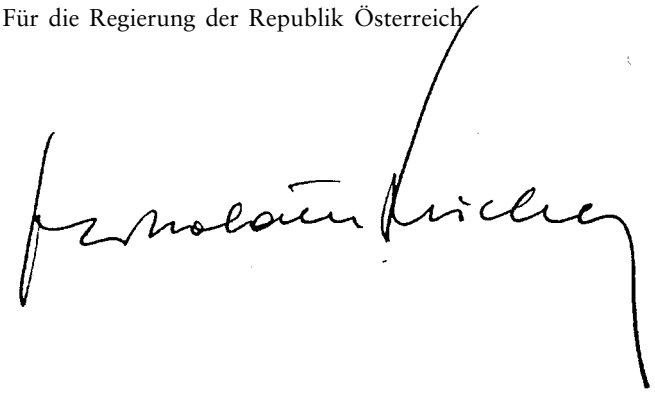
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

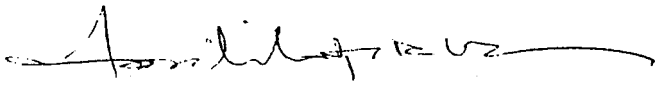
Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

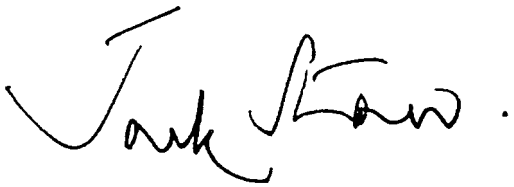
Suomen hallituksen puolesta
På finska regeringens vägnar

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Παρά τις διατάξεις της σύμβασης, η Ιρλανδία δύναται να διατηρήσει το δικαίωμά της να μην αναγνωρίσει διαζύγιο εκδοθέν σε άλλο κράτος μέλος, εφόσον το διαζύγιο αυτό εκδόθηκε αφού ένας εκ των διαδίκων ή οι διάδικοι εκ προθέσεως παραπλάνησαν δικαστήριο του εν λόγω κράτους μέλους ως προς τις προϋποθέσεις της διεθνούς δικαιοδοσίας του, ούτως ώστε η αναγνώριση του διαζυγίου να προσκρούει προς το ιρλανδικό Σύνταγμα.

Η δήλωση αυτή θα ισχύει επί πέντε έτη. Θα μπορεί να ανανεώνεται ανά πενταετία.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΣΚΑΝΔΙΝΑΒΙΚΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΠΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΒΟΥΝΣΕ ΔΗΛΩΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 38 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2, Η ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Η εφαρμογή της σύμβασης της 6ης Φεβρουαρίου 1931, μεταξύ Δανίας, Φινλανδίας, Ισλανδίας, Νορβηγίας και Σουηδίας, η οποία περιέχει διατάξεις ιδιωτικού διεθνούς δικαίου σχετικά με το γάμο, την υιοθεσία και την επιμέλεια, καθώς και του τελικού πρωτοκόλλου αυτής, ευθυγραμμίζεται πλήρως προς το άρθρο Κ.7 της συνθήκης σύμφωνα με το οποίο η σύμβαση δεν εμποδίζει την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ δύο ή περισσοτέρων κρατών μελών, εφόσον η συνεργασία αυτή δεν εμποδίζει ούτε αντιβαίνει σε εκείνη που προβλέπεται στη σύμβαση.

Δεσμεύονται να παύσουν να εφαρμόζουν, στις μεταξύ των σχέσεις, το άρθρο 7 παράγραφος 2 της σκανδικαβικής συμφωνίας του 1931, καθώς και να αναθεωρήσουν, στο εγγύς μέλλον, τα κριτήρια αρμοδιότητας που ισχύουν στα πλαίσια της συμφωνίας αυτής με βάση την αρχή που θεσπίζεται στο άρθρο 38 παράγραφος 2 στοιχείο β) της σύμβασης.

Οι λόγοι άρνησης που χρησιμοποιούνται στα πλαίσια των ομοιόμορφων νόμων εφαρμόζονται ούτως ώστε να υπάρχει συνοχή, στην πράξη, με εκείνους που θεσπίζονται στον τίτλο ΙΙΙ της παρούσας σύμβασης.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΠΡΟΣΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΗ ΣΥΜΒΑΣΗ

Σε σχέση με το άρθρο 42 της σύμβασης, η Ιταλία διατηρεί την ευχέρεια, όσον αφορά τις αποφάσεις των πορτογαλικών εκκλησιαστικών δικαστηρίων, να εγκρίνει τις διαδικασίες και να διενεργεί τους ελέγχους που προβλέπονται στην έννομη τάξη της, βάσει των συμφωνιών που έχει συνάψει με την Αγία Έδρα, όσον αφορά τις ανάλογες αποφάσεις των εκκλησιαστικών δικαστηρίων.
